

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžf/59/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201494
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201494.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W.. so sídlom Veľká Bara č. 5, IČO: 362 06199, zastúpeného JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom Košice, Moldavská cesta č. 21/A, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Banská Bystrica, Lazovná č. 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 25. septembra 2012 číslo 1020506/1/1180038/2012/5199-r, o nadmernom odpočte na dani z pridanej hodnoty, o odvolaní žalobcu proti zneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2013, č. k. 6S/367/2012-16, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2013, č. k. 6S/367/2012-16 p o t v r d z u j e .
Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. januára 2013, č. k. 6S/367/2012-16, zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti a postupu žalovaného pre nezaplatenie súdneho poplatku. V odôvodnení uviedol, že 2. januára 2013 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70 €, v lehote 10 dní od doručenia výzvy a súčasne ho poučil o následkoch jeho nezaplatenia. Právnomu zástupcovi žalobcu bola výzva doručená 9. januára 2013, ale žalobca v určenej lehote súdny poplatok nezaplatil.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalobca včas odvolanie. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné. Žalobca patrí do skupiny spoločností, personálne spojených s O. S. v ktorých bolo v roku 2009 vykonaných viac ako 300 daňových kontrol, a ktoré sa museli proti postupu žalovaného brániť na súde. Žaloby uvedených spoločností boli približne v 190 prípadoch úspešné, ale pokračovanie v daňových kontrolách, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov zo strany daňových úradov a blokovanie majetku spôsobuje, že žalobca nie je schopný uhradiť súdny poplatok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 10 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve

poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplattenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplattenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Zo spisov vyplýva, že žiadosti o oslobodenie súdnych poplatkov krajský súd nevyhoviel.

Súd prvého stupňa 2. januára 2013 vyzval žalobcu na zaplattenie súdneho poplatku vo výške 70 €, v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Vo výzve žalobcu správne poučil, že v prípade, ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, súd konanie zastaví. Výzva bola riadne doručená právnej zástupkyni žalobcu 9. januára 2013, ale napriek tomu žalobca súdny poplatok v určenej lehote nezaplatil.

V dôsledku skutočnosti, že súd ešte vo veci nezačal konať a zastaveniu konania nebráni niektorý z dôvodov uvedených v § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, nemožno vytýkať súdu prvého stupňa, že napadnutým uznesením konanie vo veci zastavil pre nezaplattenie súdneho poplatku.

Žalobca súdny poplatok nezaplatil ani do konca lehoty na podanie odvolania, preto dôvod na zrušenie uznesenia podľa § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch nemal ani súd prvého stupňa.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že podmienky pre zastavenie konania boli splnené, lebo žalobca, ktorý nebol oslobodený od súdnych poplatkov napriek výzve súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatil a svoju poplatkovú povinnosť, ktorá vznikla podaním žaloby nesplnil ani o uplynutia lehoty na podanie odvolania. Preto najvyšší súd podľa § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 224 ods. 1 OSP tak, že neúspešný žalobca právo na ich náhradu nemá a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný